

سلاشا که پری

توندوتیریزی دژی زاروکان

راوهستین

توندوتیریزی گله ک روی همه. همه می رویین وی زی زاروکی دنیشین و خهمگین دکهن. مهمن هنده لک رویین وی ناس دکهن و دهما پی رادین زخ ممهستا وان تیشاندا زاروکی به وک لیدان و گوتین رمق و دلشکن. لی هنده لک رویین دی همه کو مازن نزاون زاروک پی دنیش و هلبیت ممهستا وان زی نهیشاندا زاروکی به. لی زاروک پی دنیش.

وه نه که! روینه خوار! دهستی خو نه کی! ودره ز وبری! فی جلکی بکه
بدر خوا! وی جلکی ز بهر خو بکه!

سری خو هوسا شه نه که! بی دهندگ به! هلوز وبری! نهیزه من بوجی!
دی وی کدی یا نه ز دینه ته!

نه فه و چندین دهسته واژمین دی بین وها، دهما ب تونه کی توند دهینه گوتن دکه قنه دخانه یا توندوتیریزی دا، ب راستی، زاروکی دنیشین و بی باوری ب خو بعونی ل دهه زاروکی پهیدا دکهن. نهم دشین فان گوتنا همه می بیزینه زاروکی و زاروک پی نهیشیت، نه گهر ب ثاوایه کی نهرم بیزینه و دکه ل د سهدهمان زی دیار بکهین. دهما نه ز ماموقستا بوم ل سویدی نیکه گازندهین قوتابین من ز دایک و بابین خو دمکرن نه بیو کو دهما نه دبیزنه مه، فی بکه بیان نه که، نهم دبیزینه، «بوجی؟» نیکسر تووره دبن و مه بیدنگ دکهن. هر وان زاروکان دکوت، نه گهر دایک و بابین مه بیو مه دیار بکه سکا بوجی شن بکهین و وا هه نه کهین دی گله لک خوشتر بیت و نهم زی دی باشت گوهی خو دینه.

من هینهگن زی نه داخوازا زاروکان ب رموا ددیت و نه ز نوکه زی ل وی باوری مه نه گهر نهم ب ثاوایه کی نهرم و دلواهان شیرهتان ل زاروکین خو بکهین دی نه نجامین گله لک باشت ب دهست فه نین و نه دلی مه دنیشیت و نه بی زاروکان دمینیت و ب فی رندگی دی شین شه نگسته کن موكم بچاکه کی نهرم و ناماشه بی دانوستاندنی دانین.

تا زفانه کی دی هوون شاد و کهپرا وه نافا

سار نهیسدر